

když nebudu chodit,
nebudu moct robit.

Jak nejmladší vdával,
sto peněz jí zadal.

Tu máš, dcerko milá,
abys mě živila,

jak nebudu chodit,
nebudu moct robit.

Neminú tři léta,
jde starý do světa.

Jide tam s hůlečkú,
zhůru po chodníčku.

Přišel k první dceři,
sňal klobúk u dveří.²⁾

Zdař Bůh, dcerko milá!
Daj mi kúsek chleba.

Já nemožu robit,
musím chleba prosit.

Do komůrky vešla,
provaz mu přinesla.

To máš, taťku starý,

už můžeš na mary.

Aby se oběsil,
věc chleba neprosil.

Jde starý s hůlečkú,
zhůru po chodníčku.³⁾

Přišel k druhé dceři,
sňal klobúk u dveří.

Zdař Bůh, dcerko milá!
Daj mi kúsek chleba.

Do komůrky vešla,
chleba mu přinesla.

Tu máš, taťku starý,
aby ses udlavil,
věc chleba neprosil.⁴⁾

Jde starý s hůlečkú,
zhůru po chodníčku.

Přišel k třetí dceři,
sňal klobúk u dveří.

Zdař Bůh, dcero milá!
Daj mi kúsek chleba.

Vítám vás, tatíčku,

sivý holúbečku.

Já vás budu chovat,
vy mně děti hlídat.

Sedněte, tatíčku,
vařím polévečku.

Já jí jest nebudu,
hořem jest nemožu.

Co je vám, tatíčku,
sivý holúbečku?

Jedna provaz dala,
abych se oběsil
a k ní věc nechodil.

Druhá chleba dala,
abych se udávil
a k ní věc nechodil.

Já na ně poběhnu,
jim domlúvat budu.

Než na ně doběhla,
jedna zkameňala.

1) zadával.

2) udeřil na dveří.

3) Vzal starý hůlečku,
bral se po malúčku.

4) ke mně věc nechodil.

120. ULEKLÁ

259.

Od Ivančic

Mra-čí se, mra-čí, bu-de-li pr-šet, před na-ši - ma je ze-le-né vr-šek, ze-le-né vr-šek.

Mračí se, mračí, bude-li pršet?
Před našima je [: zelené vršek. :]¹⁾

A pod tím vrškem široké kameň,
sedí syneček s panenkó na něm.

Syneček praví: Hlavěnka bolí,
zavaž, panenko, ať se mně zhojí.

Panenko váže, hlavěnka klesla;
co ses, panenko, co ses tak lekla?

Ach, jak se nemám smutná lekati,
dyž už ty mně chceš v rukách skonati.²⁾

Já neskonávám, jenom se lóčím,
tebe, panenko, Bohu poróčím.

1) Z dola se mračí, přijdú-li pršky?
Před naším oknem zelené vršky.

2) Já sem se lekla, srdce mě bolí,
že už tvá hlava, že je na poly.